

Les zones prohibides de Paco

Francisco Mora, amb Luis Roldán. Antics companys de treball asseguren que consultava a Roldán cada pas que feia.

*"Un poble governat de dones
fa fortor de pixum a totes hores.
La dona politiquitzada,
ella va amb la cara molt pintada,
però el seu home, duu la camisa
cagada."*

L'any 1979, el col·laborador de la revista *Vallés* Jaime Sindreu havia publicat en aquest mitjà amb el pseudònim de Joan de Can Català una mena de poesia brutalment grollera i misògina titulada "L'Alcaldeessa es deixa interviuar" un fragment de la qual encapçala aquest article. En aquell temps, Francisco Mora era cap de redacció de la revista amb funcions de director, i per tant, havia autoritzat l'aparició a *Vallés* de l'escrit de Sindreu. Les alcaldesses del Vallés Oriental Núria Albó (la Garriga), Anna Bosch (Mollet), Teresa Rossell (Sant Celoni) i Rosa Martí (Parets), elegides per al càrrec aquell mateix any, van entendre que els rodolins anaven dedicats a elles. Es van sentir humiliades i decidiren prendre accions judicials contra Mora i contra la publica-

EL TEMPS ofereix aquesta setmana el segon lliurament de la biografia de Francisco Mora, nou director de Ràdio 9. Des de la transició fins l'actualitat, la seva carrera ha estat esquitxada per la polèmica.

ció de la qual era mascaró de proa. Però el jutjat número u de Granollers va sobreseure la denúncia, segons Rosa Martí, actual diputada al Parlament de Catalunya pel PSC, "probablement perquè es donava la coincidència que un oficial del jutjat era també col·laborador de *Vallés*." Tres de les alcaldesses estaven decidides a continuar les accions judicials fins arribar al Tribunal Suprem. Una d'elles, Anna Bosch, aleshores del PSUC, i que havia estat la impulsora de la denúncia, les va fer desistir. Anna Bosch reconeix que el partit li va recomanar que no calia "anar tan lluny" en aquest assumpte del Mora. "En realitat -diu Anna Bosch-, no sé quina connexió tenia amb la cúpula del PSUC." Bosch ja coneixia Mora de molt abans: "quan jo tenia 16 anys, i treballava a la Garriga, ell era el 'social' de la zona, el confident que controlava el moviment antifranquista."

Les influències que Mora tenia al PSUC sembla que eren, ben sorprenentment, bastant fluïdes. De fet, va arribar a estar afiliat a Comissions Obreres i l'ex-secretari general del PSUC, Gregorio López Raimundo, ha declarat a

Mora (i II)

EL TEMPS: "Paco Mora estava vinculat en un primer moment democràtic a tot el que fèiem nosaltres". Aquesta singular ziga-zaga de simpaties polítiques se solidifica en una entrevista feta a Mora pel periodista Jordi Pey per a la revista de la comarca del Vallés *Actualitat Comarcal* l'any 1984, quan Mora és ja a *Interviú*. Aquest reconeix, referint-se al seu vot electoral: "en las próximas elecciones voy a votar socialistas porque son los que están en mejor posición para quitar a Pujol de la Generalitat. En las municipales voté comunistas y en las generales también". En aquesta entrevista també parla sobre les seues preferències polítiques: "no creo en los políticos que no beben, no fuman, comen poco y estan mal jodidos".

23-F: la promoció definitiva. En els primers anys 80 Francisco Mora treballa en *El Correo Catalán*, i deixa de controlar la redacció de *Vallés* en 1981. En *El Correo*, Mora es consolida entrevistant alts militars als qui accedeix mitjançant les múltiples amistats castrenses que té. El 23 de febrer de 1981, tindria lloc l'intent de colp d'estat de Tejero. Mora té després l'oportunitat d'entrevistar Armada, un dels grans implicats en la fallida temptativa involucionista. Francisco Mora utilitza aquesta basa per a establir tractes amb el Grupo Z, oferint l'entrevista a *Interviú*. En aquell moment, Antonio Asensio, president del grup, veu en Mora un accés a un món periodísticament restringit, el militar. I li estèn un pont d'or per a formar part de la redacció de la revista. Així, Mora l'aprofita: Eduardo Álvarez Puga, director de la publicació, el contracta. Mora s'incorpora al Grupo Z fent una sèrie de cròniques amb dibuixos sobre els judicis contra els militars participants en el 23 F. Per al comandant de l'exèrcit espanyol Fernando San Agustín, "Paco Mora estava molt ben informat del món militar. Ell sabia tractar amb els militars més tradicionalistes comportant-se com ells esperaven que ho fera, i també sabia posar-se al nivell dels progressistes. Ell voltava pels consells de guerra i per actes castrenses traient-ne molta informació." San Agustín destaca en Mora "la seua perseverança". El comandant el defineix com "un home fidel als comandaments, disciplinat, que no va escriure mai sobre certes coses que sabia. Per exemple, no va dir res sobre la UMD". La UMD (Unió Militar Democràtica) va ser una organització clandestina de l'última època franquista, orquestrada per democratitzar l'exèrcit. En el desballestament de la UMD va estar implicat el

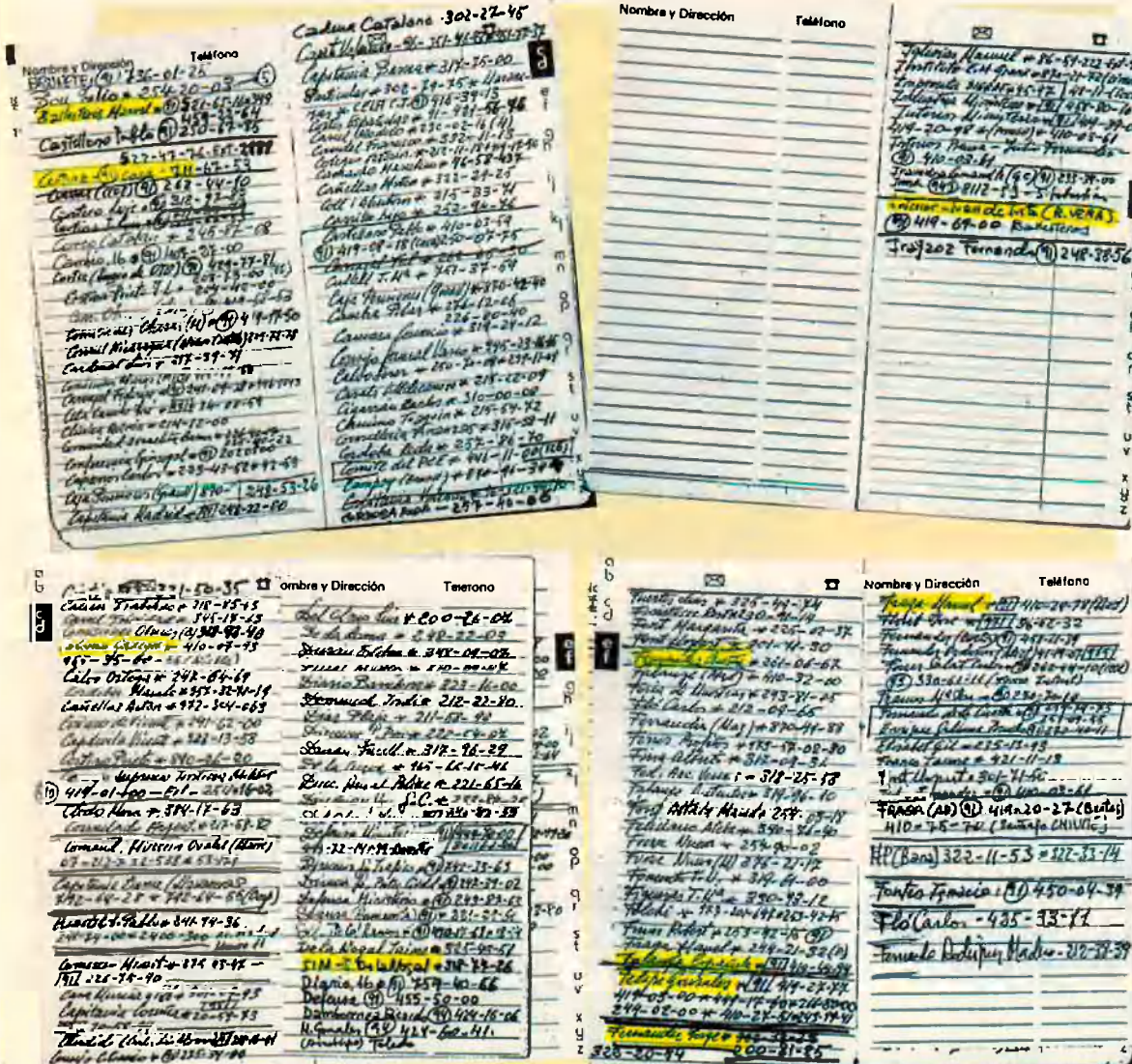

El nou director de Ràdio 9, rebent el "Premio Bombín" de mans de Norma Duval. Aquest és un guardó que es concedeix en les festes de San Isidro de Madrid a personalitats públiques.

jutge togat Jesús Valenciano, bon amic de Mora. El mateix que l'assessoraria quan Mora decideix publicar el llibre *Ni héroes ni bribones. Los personajes del 23-F*, il·lustrat amb dibuixos fets pel periodista. En l'entrevista que Carles Riobó de Granollers TV li fa al gener de 1994 dins de l'espai *Les 90 principals*, Mora justifica el títol de llibre al·legant que "el colp del 23-F fou una astracanada. Era gent poc preparada que feia molts anys que no pegava colp i quan decidiren "pegar el colp" no ho saberen fer".

L'escalada d'Interviú. Prompte Mora arriba a delegat de la revista *Interviú* a Madrid, quan la redacció principal era a Barcelona. En aquells primers anys de la dècada dels 80, entrevista Fernando Soteras, tinent general de la capitania de Valladolid. Les declaracions del militar tingueren com a conseqüència la immediata destitució de Soteras en el càrrec, perquè el Ministeri de Defensa les va considerar impropcedents. A partir d'aquest incident, els militars parlen cada vegada menys amb la premsa, i, paradoxalment, el camp de llum periodístic de Mora en aquest sector es veu per força molt reduït.

En 1984, quan es decideix centralitzar la redacció principal a Madrid, entra com a director de la revista Pablo Sebastián, qui decideix prescindir dels serveis de Mora. Torna aleshores a Barcelona, i col·labora amb mitjans petits com *Actualitat Comarcal* fins que arriba a treballar com a cap d'informatius en l'emissora de ràdio Cadena Catalana, de Barcelona, propietat de la família Rato. Segons un company d'emissora, "ell no tenia, ni té, la menor idea de ràdio, i es va dedicar a netejar la redacció de periodistes d'esquerra conflictius amb l'empresa." Fora ja de la Cadena Catalana, on va estar pocs mesos, estableix de nou contactes amb Antonio Asensio i entra com a delegat a Barcelona de l'agèn-

EL TEMPS va rebre per correu la passada setmana unes fotocòpies de les agendes de **Francisco Mora**. S'hi poden trobar noms tan significatius com el comandant **Luis Cortina**, antecessor de Perote en el CESID, o **Manuel Ballesteros**, comissari antiterrorista en la Direcció General de Seguretat. **Fuerza Nueva**, **Falange Autèntica**, el **Servei d'Informació Militar**, **Juan de Justo**, **Rafael Vera** o **Felipe González** són altres dels telèfons que mostren les connexions de Mora.

cia de notícies del grup Z OTR/ PRESS. Entre els treballadors de Z, existeix una dita: Asensio no oblidat a qui li fa grans favors. Potser els contactes amb el món militar de Mora, en els primers anys 80, tenen a veure amb la tornada del periodista a la poderosa empresa multimèdia. Així doncs, prompte Mora passarà a ser delegat de la revista a Barcelona. El pas de Mora per aquesta ciutat ha deixat seqüeles. Així, segons recorden els redactors d'aquella època, Mora, entre altres coses, va aturar el periodisme d'investigació, fomentà els reportatges taurins -la seua passió- i promogué friccions entre les redaccions catalana i madrilenya. Seguint la seua tendència a fer comentaris delicats en públic, va dir davant d'un antic alt càrrec de la revista que "passava informació sobre temes mi-

litars a Lluís Prenafeta." Parlem de la segona meitat dels 80, quan Prenafeta ocupava el càrrec de secretari general de la Presidència de la Generalitat de Catalunya.

El col·lapse de Madrid. Quan Ignacio Fontes deixa de ser director d'*Interviú* en 1990, després d'haver tingut un amarg conflicte empresarial, Mora, beneït per José Luis Erviti, conseller delegat de Z, assumeix la seua meta professional més alta: la direcció d'*Interviú*. Els tres anys que va exercir aquest càrrec, els redactors els defineixen com "indescritibles, tenint a més en compte que el seu sou era de 850.000 pessetes mensuals i la casa li pagava dietes i l'habitació que Mora ocupava a l'hotel Alcalá." L'antic periodista de la revista Enrique Barreco diu que Mora "va sepultar el reporterisme" i va impedir que els periodistes pogueren treballar. Altres companys de redacció asseguren que va tallar els viatges als reporters perquè considerava que viatjaven: "per a foliar a la platja... i amb dietes." Aquests mateixos periodistes, comenten que el

Grupo Z ja havia decidit prescindir de l'antiga ferocitat que havia caracteritzat *Interviú* en les seues primeres èpoques, perquè el periodisme incisiu no era convenient per a la diversificació empresarial en el sector audiovisual a què aspirava el grup (ambició que es demostraria amb l'adquisició posterior d'Antena 3 Televisió). I Mora era el periodista adequat per a garantir aquesta seguretat. Segons Josep Maria Alegre, llavors periodista d'*Interviú*, "Mora feia tot allò que la cúpula empresarial volia, era totalment submis a qui pagava, consultava amb gent com l'antic director de la Guàrdia Civil Luis Roldán cada pas que feia, va implantar la desil·lusió i la desídia, va fomentar els reportatges frívols..." Com a mostra podem dir que la redacció es dedicava a intentar trobar la notícia més estúpida

(com la d'una somera desnonada a Saragossa) perquè Mora els autoritzara a cobrir-la fora de Madrid "i poder respirar." Més encara, Mora va ser l'únic director en la història de la revista *Interviú* que va arribar a declarar contra dos redactors, Josep Maria Alegre i Enrique Yeves, en un plet dels periodistes amb Z acusant-los de malfeiners.

Quan va ser destituït d'*Interviú*, Mora fou ubicat en el Grupo Z en un programa taurí d'Antena 3 Televisió, i després passà a comentar les corregudes de bous amb Matías Prats. Segons Josep Maria Alegre, "Matías Prats va demanar al director general de Z que eliminara Mora de les retransmissions perquè no podia suportar-lo." I Mora va deixar l'empresa. Des de l'any passat, Mora es dedica a escriure en el periòdic ultraconservador *Las Provincias* i en la revista de la comarca del Vallés *Publijordi*. De fet, en aquesta publicació, Mora va fer un sagnant article contra el periodista de Vallés Paco Monja. El motiu: aquest havia preguntat a Cristina Tarrés, candidata del PP a l'alcaldia de Granollers, en un programa pre-electoral de Granollers TV, si no se sentia hereva del franquisme. Cal dir que Ramon Mora, fill de Francisco i actual regidor popular a Granollers anava de número 2 en la llista del PP per la capital del Vallés Oriental. EL TEMPS ha pogut saber que Mora ha deplegat fortes pressions perquè Monja fóra despatxat de Vallés. Paco Monja, però, ha rebutjat fer declaracions.

Mora ha aparegut ja en foto de premsa amb militars de València, fent públic el seu nomenament com a director de Ràdio 9. Interpel·lat un amic seu sobre el nou rumb professional de Mora —que encara desconeixia—, va preguntar estranyat al periodista:

—¿Tiene buen sueldo?

—Sí.

—¿Y tendrá Visa? ¿Y coche?

En la primera visita de Francisco Mora a l'ens públic, va demanar si disposaria de Visa, cotxe i secretària particular.

Joan M. Oleaque

Mora, l'home per a la privatització

En l'agenda de Francisco Mora, nou director de Ràdio 9, hi ha dos noms que poden explicar per què ha estat cridat a dirigir un mitjà bàsic per a l'entramat comunicatiu d'un país amb el qual, fins ara, no havia tingut gaires contactes professionals. El primer és M. Consuelo Reyna, directora del diari *Las Provincias* i dona de Jesús Sánchez Carrascosa, cap del gabinet del president de la Generalitat valenciana, Eduardo Zaplana. Segons el testimoni d'antics col·laboradors de Mora, l'ex-director d'*Interviú* es vantava de la seua relació amb Reyna, "amb qui dine cada vegada que vaig a València". L'altre nom és Antonio Asensio, el totpoderós president del Grupo Z, que tenia en Mora un fidel col·laborador a qui va recompensar amb un sou excel·lent mentre dirigia *Interviú* i a qui va recol·locar després en Antena 3 Ràdio, una altra empresa dependent del holding comunicatiu d'Asensio.

Segons ha pogut saber EL TEMPS, Asensio va mantenir reunions amb Zaplana abans de la celebració de les eleccions autonòmiques per tal d'elaborar l'esborrany d'un acord que permetera a Antena 3 gestionar diverses àrees de la Radiotelevisió valenciana, concretament la publicitat i la compra de productes aliens. A aquesta intenció de privatitzar l'ens públic, a la qual el PP no ha renunciat tot i la seua complexitat legal, responen les diverses visites realitzades per Manuel Campo Vidal, director d'informatius d'Antena 3 TV, a la seu del PP de València durant l'època pre-electoral.

Tot i que els actuals responsables del Govern valencià guarden silenci respecte als projectes futurs per a la gestió de RTVV, el nomenament d'un gestor, Juan José Bayona, com a director general de l'entitat pública apunta cap a unes intencions molt clares. Amb nul·la experiència periodística però amb gran experiència legal, la tasca de Bayona serà buscar una fórmula jurídica que pugui justificar i permetre la realització del projecte d'Asensio i Zaplana: la privatització. En aquest context s'explica perfectament el nomenament de Mora, un estret col·laborador d'Asensio, que haurà d'encarregar-se de fer el mateix amb la ràdio: preparar-la per a la privatització. És a dir: fer-la com més rendible millor en el menor temps possible, tot deixant de banda els criteris d'informació i servei públic.

Jordi Sebastià

RAFA GIL

Asensio, Zaplana i Aznar. Presentació del llibre sobre Zaplana publicat pel Grupo Z i escrit per Rafa Mari, periodista de Las Provincias.

**PENSA-T'HO BE.
PER APADRINAR AQUEST NEN SEMPRE EN TENS, DE TEMPS.
EXACTAMENT TRES SEGONS.**

**AL TERCER MON MOR UN NEN CADA TRES SEGONS.
NO HI HA TEMPS A PERDRE SI VOLS CANVIAR EL SEU DESTÍ.
DONA-LI UNA OPORTUNITAT DE FUTUR MILLORANT L'ENTORN EN QUÈ VIU.
APADRINA UN NEN. ARA.**

Per a més informació truca al:

93 - 488 33 77

15 ANYS
celebrant 15 anys de la seva creació

Ajuda Acció

Destiljo rebre més informació sense compromís

Nom .....

Adreça .....

Localitat .....

Provincia .....

C.P. .... Tel. ....

C/ Balnear, 82, 3^a. 08007 Barcelona. Tel. 488 33 77.

C/ Telet, 27. 28008 Madrid. Tel. 359 70 70.